

Mgr. Tomáš Veber, Th.D.

Katedra praktické teologie

Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Kněžská 8, 370 01 České Budějovice

Posudek bakalářské práce

Název práce: Psychický dopad na rodiče, jejichž dítě má Downův syndrom

Autorka práce: Pavlína Chaloupecká

Autorka se ve své bakalářské práci teoreticky zabírala jedním z donedávna dosti málo propracovaných témat - Downovým syndromem. Jelikož je v současnosti problematika s tímto jevem související již dostatečně propracována a existuje množství materiálů, jejichž prostřednictvím je možné získávat informace a zvyšovat „informační gramotnost“ v této oblasti, zaměřila svou práci do jisté míry „retrospektivně“, k rodičům, jejichž děti se narodily s Downovým syndromem.

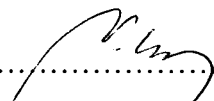
V teoretické části své práce zmínila nejprve základní fakta o syndromu samém a jevech souvisejících (s. 8 - 15). Ve druhé kapitole popsala psychomotorický vývoj dítěte, se zřetelem k Downovu syndromu, odbornou intervenci, rozvoj dovedností a výchovně-vzdělávací aspekty. Zaměřila se také na integraci takto hendikepovaných dětí do majoritní společnosti, mezi děti (a dospělé) žijící bez postižení (s. 16 - 20) . Vědoma si důležitosti dobrého zázemí a jistot z něho plynoucích - pro každé dítě, nejen pro dítě s hendikepou - ve třetí kapitole stručně pojednala o rodině (s. 21 - 24). Čtvrtou kapitolou o faktorech ovlivňujících psychický vývoj pak teoretická východiska své práce uzavřela (s. 25 - 28).

Zatímco v teoretické části autorka spíše excerpovala a citovala z literatury, v praktické části se zaměřila na dvě zcela konkrétní rodiny, s jejichž souhlasem zpracovala jejich konkrétní osudy. Vycházela přitom z lékařských anamnéz, jež jí byly dány k dispozici, a ze strukturovaných rozhovorů s matkami z obou sledovaných rodin. Pozitivně přitom hodnotím snahu o alespoň nějakou diverzifikaci zvolených případů a úsilí o aplikovatelnost práce pro poradenství v této oblasti.

Pokud shledávám nějaké nedostatky, spatřuji je především v nepříliš zdařile provedeném poznámkovém aparátu, snad také první kapitola teoretické části - jíž, jak se zdá, musela autorka začít - se vyznačuje zbytečnou přebujelostí co do rozsahu. V závěru se mohla více projevit intence, s níž autorka svůj text psala. Práce jako celek je však psána čtivě a domnívám se, že si najde své čtenáře třeba jako „příklad dobré praxe“ obou sledovaných případů.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích, 17. května 2010.

.....

Mgr. Tomáš Veber, Th.D., vedoucí práce